

selv synes at tro det. Jeg fremhævede som noget Fortjenstligt ved det fjællandske Jernbaneselskabs Bestyrelse, og fremhævede det meget stærkt, at der neppe er noget Sted i Verden, hvor man kjører med større Sikkerhed end netop paa de fjællandske Jernbaner. Dette er en stor Ros, som man maa yde Selskabet. Men paa den anden Side fremhævede jeg ganske ligesom det ærede Medlem, at det fjællandske Jernbaneselskabs Bestyrelse lader Meget tilbage at ønske med Hensyn til Hurtigheden og overhovedet med Hensyn til Publikums Læve, en Anse, der ogsaa blev gjentagen af den ærede foregaaende Taler. At jeg brugte stærkere Udtryk end det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, havde sin naturlige Grund deri, at det ærede Medlem talte sin egen Sag, forsvarede sin egen Stilling, han er nemlig selv Medlem af den samme ærede Bestyrelse. Dette afholdt imidlertid ikke det ærede Medlem fra at indrømme, at det fjællandske Jernbaneselskabs Bestyrelse var sen og, saavidt jeg hørte, gammeldags i flere Punkter. Det er ganske det Samme som jeg sagde, kun med nogle andre Udtryk, nemlig at det var et trægt og søvnigt Selskab; og det udtalte jeg vel at mærke ikke som nogen almindelig Dom, men som en Dom, der knyttede sig til aldeles bestemte Forudsætninger og Betingelser, nemlig for det Første ligeoverfor den gennemgaaende Trafik og dernæst ligeoverfor Kjøbenhavns Banegaardsspørgsmaal. Med Hensyn til dette Sidste sagde det ærede Medlem, at det var en stor Fordel for Kjøbenhavn, at det kun havde een Banegaard, men i samme Dieblit sagde han, at det var nødvendigt at bygge en ny Banegaard. Disse to Ting, finder jeg, kunne ligesaalet rimes sammen med hinanden, som det ærede Medlems Bemærkning om, at naar denne Sag skal have Udsigt til at gaa igjennem, er det nødvendigt ikke at dukke den ned i Forhandlingernes Hængemose, lader sig forene med, at det netop var det, som det ærede Medlem gjorde. Dernæst sagde det ærede Medlem, at i Fald det lykkedes Ministeriet at gennemføre denne Sag, vilde det i lang Tid staa som en minderig Bedrift, altsaa en heldig Bedrift. Men det forekommer mig, at hele det ærede Medlems Tale netop gik ud paa at vise, hvor uheldig den hele Foranstaltning vilde være, uagtet han endte med at erklære, at han vilde stemme for den. Endelig skal jeg bemærke, at, forsaavidt det ærede Medlem berørte et Punkt, hvor man havde foranlediget, at det fjællandske Jernbaneselskab blev nødt til at stride til nye Anlæg, som det ellers vilde have ladet ligge, skal jeg kun med Hensyn dertil bemærke to Ting, for det Første, at Kjøbenhavn, isald denne Bane var bleven anlagt, som der dengang var Tale om, allerede nu havde havt sin Banegaard paa samme Sted, hvor det ærede Medlem nu vil lægge den, nemlig i Nærheden af Husartafærnen, og for det Andet, at i

saar Fald vilde det fjællandske Jernbaneselskab ikke have eiet den Bane, som det senere kom til at anlægge til saa stort Uheld for Forskjellige. Derfor som det fjællandske Jernbaneselskab og, jeg skal tilføje, visse Bladredaktører havde holdt sig udenfor denne Sag, vilde den være gaaet sin Gang til langt større Held for Samskjærselen, end den er kommen til at gaa. Endnu skal jeg kun med Hensyn til Spørgsmaalet om Prioriteterne bemærke, at jeg, i Modsetning til det ærede Medlem, vil afholde mig fuldstændig fra at give Fondspesulanterne Raad; lad dem om deres Sager, det vedrører os ikke her, om de ville kjøbe Prioritetsobligationer eller ikke, eller af hvilke Grunde de ville kjøbe dem. Hvad selve Sagen angaar, da hørte jeg ikke et eneste Argument fra det ærede Medlem mod den Udvikling, jeg havde givet. Det ærede Medlem sagde kun, at jeg havde sagt, at Uopsigligheden var betinget. Det er ganske rigtigt. Jeg sagde — hvad der er fuldkommen i sin Orden —, at Uopsigligheden var betinget af, at Debitor vedblev at være den samme, naar intet Andet er bestemt mellem Parterne. Det er ikke stet; der staaer ikke i Obligationen, at den er uopsigelig fra Eier til Eier, og det er jo Noget, som Enhver, der befatter sig med sige Sager, veed, at, naar det ikke staaer i Obligationen, falder Uopsigligheden bort, naar den stifter Debitor. Jeg vil tillade mig at tro, at det ærede Medlem ikke er rigtig inde i den Slags Forhold, og jeg tror heller ikke, at der vil blive lagt videre Vægt paa hans Dom. Forøvrigt kommer Sagen os ikke videre ved her. Vil den ærede Finansminister lade det komme an paa en Proces angaaende Prioritetsspørgsmaalet, saa lad ham det; jeg tror sikkert, at han tager den. Det vedrører, som sagt, slet ikke det her foreliggende Spørgsmaal; her kan kun være Spørgsmaal om, at Foranstaltningen i yderste Tilfælde kan komme til at koste 6—700,000 Kr. mere, end den vilde koste, hvis Prioritetshaverne vare nødt til at lade deres Penge staa. Denne i Forhold til den store Transaktion særdeles lille Sum bør ikke afholde os fra, isald vi ellers ville gaa ind paa denne Foranstaltning, at give Lovforslaget vort Bifald, dertil spiller dette Spørgsmaal en altsor underordnet Rolle ligeoverfor hele Sagen.

Berg: Jeg hørte, med Undtagelse af et enkelt Afsnit, hvor jeg blev forstyrret, med megen Opmærksomhed paa det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville). Det er jo et meget sagkyndigt Medlem i dette Spørgsmaal, og jeg ventede derfor ogsaa at høre en Belysning af Forslaget og en Veiledning om, hvorledes vi skulle stille os. Jeg er imidlertid bleven stuet. Det ærede Medlem endte med en anbefaling af Forslaget og med en Opfordring til os om, at vi ikke skulde følge hans Exempel og tale for længe om det, men afflutte Forhandlingerne saa hurtigt